

YK:n ihmisoikeusneuvoston 19. istunto

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2012 parlamentin kannasta YK:n ihmisoikeusneuvoston 19. istuntoon (2012/2530(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kaikki YK:n ihmisoikeussopimukset ja niiden valinnaiset pöytäkirjat¹,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja EU:n perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa YK:n ihmisoikeusneuvostosta (UNHRC), erityisesti 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. istunnon ensisijaisista tavoitteista ja vuoden 2011 arvioinnista²,
- ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunta matkustaa Geneveen ihmisoikeusneuvoston kolmanteentoista istuntoon ja valtuuskunnan kertomuksen alivaliokunnalle, sekä ulkoasiainvaliokunnan ja ihmisoikeuksien alivaliokunnan yhteisen valtuuskunnan, joka osallistui YK:n yleiskokouksen 66. istuntoon,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopolitiikasta³,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 25. maaliskuuta 2011 antaman päätöslauselman 16/21 ihmisoikeusneuvoston työn ja toiminnan arvioinnista,
- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:sta maailmanlaajuisena toimijana: sen rooli monenvälisissä järjestöissä⁴,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 7. kierroksen, erityisesti 27. helmikuuta – 23. maaliskuuta 2012 pidettävän 19. jakson, sekä vuoden 2012 aikana järjestettävät yleisen määräaikaisarvioinnin 13. ja 14 istunnot,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston aikaisemmat sääntömääräiset ja erityisistunnot sekä joulukuussa 2011 loppuunsaatetun yleisen määräaikaisarvioinnin ensimmäisen jakson,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja

¹ Kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva YK:n yleissopimus, suojelemista tahdonvastaiselta katoamiselta koskeva kansainvälinen yleissopimus.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0097.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0334.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0229.

Euroopan komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 12. joulukuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon "Ihmisoikeudet ja demokratia keskeisenä osana EU:n ulkoisia toimia – kohti tehokkaampaa lähestymistapaa" (COM(2011)0886),

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 3 artiklan 5 kohdan, 18, 21, 27 ja 47 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden kunnioittaminen, edistäminen ja suojelu ovat osa Euroopan unionin eettistä ja oikeudellista säännöstöä ja yksi Euroopan yhtenäisyyden ja eheyden kulmakivistä¹;
- B. ottaa huomioon, että käynnissä olevalla EU:n ihmisoikeuspolitiikan tarkistamisella olisi edistettävä EU:n ulkopolitiikan muuttamista siten, että se toimii aktiivisempana, yhtenäisempänä ja tehokkaana voimana maailmassa;
- C. katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi taattava ihmisoikeuksien kunnioittaminen omissa toimissaan, jotta voidaan tehostaa sisäisten ja ulkoisten toimien yhtenäisyyttä ja siten parantaa EU:n uskottavuutta YK:n ihmisoikeusneuvostossa;
- D. katsoo, että kaikkien kansainvälisten toimijoiden on edistettävä kaksinaismoraalista eroon pääsemistä ja vältettävä valikoivuutta ja politisoimista ihmisoikeuskysymyksiä käsitellessään;
- E. toteaa, että YK:n ihmisoikeusneuvosto on ainutlaatuinen yleismaailmallisiin ihmisoikeuksiin erikoistunut foorumi, joka käsittelee ihmisoikeuksia YK:n järjestelmässä; ottaa huomioon, että sille on uskottu tärkeä tehtävä huolehtia, että ihmisoikeuksien edistämistä, suojelua ja kunnioittamista tehostetaan kaikkialla maailmassa;
- F. katsoo, että yleiskokouksen kolmannen valiokunnan ja YK:n ihmisoikeusneuvoston toimien vaikutukset YK:n turvallisuusneuvostossa käytäviin keskusteluihin olisi otettava huomioon;
- G. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunta matkustaa Geneveen YK:n ihmisoikeusneuvoston 19. istuntoon samoin kuin aikaisempina vuosina YK:n ihmisoikeusneuvoston istuntoihin;
- 1. ottaa huomioon käynnissä olevan prosessin, joka koskee EU:n ensisijaisten tavoitteiden vahvistamista YK:n ihmisoikeusneuvoston 19 istuntoa varten, ja pitää myönteisenä Burman/Myanmarin, Korean demokraattisen kansantasavallan, Syyrian, Libyan, ja Iranin määrittämistä tärkeimmiksi kysymyksiksi;
- 2. pitää myönteisenä sitä, että sääntömääräisen 19. kokouksen esityslistalla ovat paneelikeskustelut muun muassa seuraavista aiheista: ihmisoikeuksien valtavirtaistaminen, sananvapaus internetissä, uskonnon, uskon ja omantunnon vapaus, sukupuoliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuva syrjintä ja

¹ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artikla, 3 artiklan 5 kohta ja 6 artikla.

väkivalta, ihmisoikeudet ja HIV/AIDS, vähemmistöjen oikeuksien julistus sekä lukuisat kokoukset, joiden aiheina lasten oikeudet, kidutus, ihmisoikeudet ja terrorismin torjunta, katoamiset sekä mielivaltainen pidättäminen; kehottaa jäsenvaltioita osallistumaan rakentavasti mainittuihin kokouksiin ja varmistamaan, että yleismaailmalliset ja jakamattomat ihmisoikeudet koskevat kaikkia ihmisiä heidän sukupuolisesta suuntautumisestaan ja sukupuoli-identiteetistään riippumatta;

3. pitää myönteisenä sitä, että tässä istunnossa nimitetään demokraattisen ja tasa-arvoisen kansainvälisen järjestyksen edistämisen riippumaton asiantuntija, totuuden, oikeuden, korvausten ja uusiutumattomuuden takaamisen erityisraportoiija, Syyrian ihmisoikeustilanteen erityisraportoiija sekä Sudanin ihmisoikeustilanteen erityisraportoiija; panee merkille, että raportoiijat esittävät kertomuksen muun muassa Korean demokraattisen kansantasavallan, Iranin ja Burman/Myanmarin ihmisoikeustilanteesta sekä kidutuksesta ja muusta julmasta, ihmisarvoa rikkovasta ja alentavasta kohtelusta tai rankaisemisesta, ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta ja uskonnon- ja uskonvapaudesta; kehottaa EU:n jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti mainittuihin keskusteluihin;

Ihmisoikeusneuvoston työskentely

4. pitää myönteisenä ihmisoikeuksien enenevää sisällyttämistä YK:n toimintaan, mistä esimerkkeinä ovat muun muassa YK:n ihmisoikeusvaltuutetun huomattavasti tiheämpi esiintyminen turvallisuusneuvoston kokouksissa – ihmisoikeusneuvoston hyvin taitavasti johdettu edustus apulaispääsihteerin tasolla – sekä ihmisoikeusneuvoston vuosittain järjestämä paneelikeskustelu, johon osallistuvat YK:n järjestöjen ja rahastojen hallintoelimet ja sihteeristöt kehottaa YK:n ihmisoikeusneuvoston jäsenvaltioita pyytämään ihmisoikeusvaltuutettua antamaan nykyistä useammin tilannekatsauksia, jotta voidaan tehokkaasti puuttua ihmisoikeuksien loukkauksiin, jotka ovat useiden YK:n turvallisuusneuvoston käsittelemien konfliktien aiheuttajia;
5. kehottaa uudelleen EU:n jäsenvaltioita vastustamaan aktiivisesti kaikkia pyrkimyksiä ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden, jakamattomuuden ja keskinäisen riippuvuuden vesittämiseksi ja kannustamaan aktiivisesti sitä, että ihmisoikeusneuvoston olisi puututtava tasapuolisesti eri perustein tapahtuvaan syrjintään, esimerkiksi sukupuolen, rodun, iän, seksuaalisen suuntautumisen ja uskonnon tai vakaumuksen perusteella tapahtuvaan syrjintään; katsoo, että 17. kesäkuuta 2011 annettua ihmisoikeuksia, sukupuolista suuntautumista ja sukupuoli-identiteettiä koskevan ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman 17/19 seuranta olisi varmistettava konkreettisesti ja kestävästi;
6. toistaa jälleen kerran EU:n jäsenvaltiolle antamansa kehotuksen toimia johtavana esimerkkinä esimerkiksi tukemalla ihmisoikeusneuvoston työn yleismaailmallisuutta erityisesti ratifioimalla kaikki ihmisoikeusneuvoston vahvistamat kansainväliset ihmisoikeusasiakirjat; pitää erityisen valitettavana sitä, että yksikään EU:n jäsenvaltio ei ole ratifioinut siirtotyöläisten ja heidän perheidensä suojelua koskevaa kansainvälistä yleissopimusta ja sitä, että useat jäsenvaltiot eivät ole vielä hyväksyneet ja/tai ratifioineet kaikkien ihmisten suojelemista tahdonvastaiselta katoamiselta koskevaa kansainvälistä yleissopimusta, ja että vain yksi jäsenvaltio on ratifioinut taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen lisäpöytäkirjan, ja kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita ratifioimaan edellä mainitut yleissopimukset;

7. tunnustaa vaatimattoman edistymisen, mutta on edelleen huolissaan "blokkipolitiikan" jatkumisesta, koska se hallitsee jossain määrin asioiden käsittelyä, vaikuttaa YK:n ihmisoikeusneuvoston toimien kohteeksi otettavien maiden ja tilanteiden valintaan, mikä vaikuttaa kielteisesti ihmisoikeusneuvoston auktoriteettiin ja uskottavuuteen;
8. pitää valitettavana sitä, että arviointiprosessi ei ole johtanut pitemmälle menevään jäsenyysvaatimusten kehittämiseen sitoumusten ja ihmisoikeusnormien noudattamisen osalta; toistaa vaatimuksensa, joka koskee kaikkien kilpailuun perustuvia vaaleja alueellisten ryhmien yhteydessä, ja suosittelee, että EU ja sen jäsenvaltiot ilmaisevat selkeästi vastustavansa alueellisten ryhmien esittämiä etukäteen sovittujen ehdokaslistoja, ja toimimaan tässä yhteydessä esimerkkinä;

Ihmisoikeuksien loukkaaminen arabikevään maissa

9. panee merkille, että Libya on hyväksytty uudelleen YK:n ihmisoikeuskomitean jäseneksi ja kehottaa edistämään Libyan uudelleen integrointia; pitää kuitenkin valitettavana sitä, että tilaisuutta ei ole käytetty hyväksi siten, että erotettujen jäsenmaiden uudelleen hyväksymisen yhteydessä sovellettaisiin tehokkaita ja läpinäkyviä vaatimuksia, joiden pitäisi kaiken järjen mukaan perustua alkuperäisen hyväksymisen yhteydessä sovellettuihin vaatimuksiin; kehottaa YK:n ihmisoikeusneuvostoa viipymättä määrittämään mainitut vaatimukset tulevaa tarvetta varten ja sitä silmällä pitäen, että valtion osallistumista YK:n ihmisoikeusneuvoston toimintaan arvioidaan pysyvästi asianomaisen valtion ihmisoikeuskäytännön perusteella;
10. pitää myönteisenä, että Libyan tilannetta tutkiva riippumaton kansainvälinen tutkimuskomissio esitti 15. erityisistuntoon perustuvan ensimmäisen kertomuksensa YK:n ihmisoikeusneuvostolle syyskuussa 2011; tukee tutkimuskomission toimivaltuuksien laajentamista ja odottaa mielenkiinnolla 19. istunnossa esitettävää loppuraporttia; kannattaa tutkimuskomission suositusten täytäntöönpanoa ja antaa vahvan tukensa sen vaatimukselle, joka koskee perusteellisten, puolueettomien ja julkisten tutkimusten laatimista kaikissa väitetyissä kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön loukkausten tapauksissa riippumatta siitä, ketä niistä syytetään, ja oikeudelliset takeet tehokkaasti varmistuen; katsoo, että Libyan ihmisoikeustilanne antaa edelleen syytä huoleen erityisesti pidätysolosuhteiden ja sen osalta, kuinka erilaiset aseelliset ryhmät, jotka ovat väliaikaisen hallituksen valvonnan ulottumattomissa, kohtelevat pidätettyjä, ja vaatii kansainvälistä yhteisöä tiukentamaan valvontaa ja antamaan kestävästä tukea, mitä myös ihmisoikeusvaltuutettu vaati YK:n turvallisuusneuvostossa 25. tammikuuta 2012;
11. tuomitsee mitä jyrkimmin laajalle levinneen brutaalien sorron ja ihmisoikeuksien järjestelmällisen rikkomisen, mihin Syyrian hallitus on syyllistynyt oma väestöön vastaan, lapset mukaan luettuna, ja kehottaa Syyrian viranomaisia noudattamaan kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön mukaisia velvoitteitaan ja sallimaan rauhanomaisen siirtymisen demokratiaan;
12. pitää myönteisinä Yhdysvaltain, Puolan ja EU:n aloitteista järjestettyjä 16., 17. ja 18. erityisistuntoja, joissa käsiteltiin Syyrian ihmisoikeustilannetta; tukee marraskuussa esitetyn kertomuksen suosituksia ja odottaa, että päivitetty versio esitetään 19.

istunnossa, missä käydään myös vuorovaikutteinen vuoropuhelu;

13. pitää myönteisenä nimittää Syyrian ihmisoikeustilannetta tutkiva erityisraportoiija sen jälkeen, kun tutkimuskomission toimikausi on päättynyt; ilmaisee vahvan tukensa erityisesti tutkimuskomission, ihmisoikeusvaltuutetun ja kaikkien erityismenettelyihin liittyvien mandaattien haltijoiden Syyrian viranomaisille osoittamaa kehotusta toimia täydellisessä yhteistyössä tutkijoiden kanssa täydellisen noudattamisen varmistamiseksi ja rankaisemattomuuden välttämiseksi; pitää myönteisinä kaikkia komission varapuheenjohtajan / EU:n korkean edustajan Baroness Ashtonin ja EU:n jäsenvaltioiden Kiinaa ja Venäjää koskevia pyrkimyksiä YK:n turvallisuusneuvostossa, joiden tarkoituksena oli Syyrian kokevan päätöslauselman esittäminen välittömästi; pitää syvästi valitettavana sitä, että koska Venäjän federaatio ja Kiina käyttivät jälleen veto-oikeuttaan, turvallisuusneuvosto ei pystynyt kutsumaan Arabiliittoa koolle tarkoituksena käynnistää Syyrian johtama prosessi, joka oli tarkoitus toteuttaa ilman väkivaltaa;
14. toistaa olevansa huolissaan Bahrainin ihmisoikeustilanteesta ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita edistämään Bahrainin ihmisoikeustilannetta koskevan päätöslauselman esittämistä YK:n ihmisoikeuskomissiossa; korostaa, että YK:n ihmisoikeuskomission on jatkettava rankaisemattomuuden torjuntaa Jemenissä sen osalta, mikä koskee hallituksen vastaisia mielenosoituksia vuonna 2011, ja katsoo, että armahdukset rikkovat kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä tapauksissa, joissa armahdus estää niiden henkilöiden syytteen asettamisen, jotka ovat syyllistyneet rikoksiin ihmisyyttä vastaan, kansanmurhaan, sotarikoksiin ja vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin;
15. pitää myönteisenä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Navi Pillayn vuonna 2011 antamia lausuntoja, joissa Egyptin viranomaisia on kehoitettu lopettamaan liiallinen ja brutaali voimankäyttö Tahririn aukion mielenosoittajia vastaan, kyynelkaasun ilmeinen sääntöjenvastainen käyttäminen, kumiluodit ja kovapanokset mukaan luettuina, sekä ihmisoikeusvaltuutetun vaatimuksia, jotka koskevat mielenosoituksia ja tapahtumia koskevien riippumattomien tutkimusten käynnistämistä;
16. kehottaa EU:ta ja EU:n jäsenvaltioita keskittymään Algeriaa koskevan yleisen määräraikasarvioinnin toisen kierroksen yhteydessä tahdonvastaisen katoamisen ongelmaan ja korostamaan, että Algeria ei ole noudattanut ihmisoikeussopimuksista vastaavien elinten tässä asiassa antamia suosituksia; kehottaa ottamaan käyttöön edellä mainittua koskevan erityisen seurantamekanismin; vaatii samassa yhteydessä EU:ta ja EU:n jäsenvaltioita ilmaisemaan vakavan huolensa viidestä äskettäin hyväksytyistä laista, sortopolitiikkaa edustava yhdistyslaki ja syrjivä naisten asemaa koskeva laki mukaan luettuina;
17. korostaa Länsi-Saharan ihmisoikeustilanteen kansainvälisen tarkkailun tarvetta erityisesti siten, että asiassa turvaudutaan ihmisoikeuskomission erityisraportojien toimintaan;

Muut

18. pitää myönteisenä päätöstä nimittää Iranin islamilaisen tasavallan ihmisoikeustilannetta tutkiva erityisraportoiija; pitää myönteisenä erityisraportoiijan YK:n yleiskokouksen kolmannelle komitealle esittämää väliaikaista kertomusta ja odottaa mielenkiinnolla

mainitun raportin käsittelyä 19. istunnossa; kehottaa Iranin viranomaisia harjoittamaan yhteistyössä erityisraportoijan kanssa ja edistämään erityisraportoijan tutkimuksia muun muassa sallimalla maahan pääsyn; kehottaa pidentämään erityisraportoijan toimikautta Iranin epätoivoisen ihmisoikeustilanteen perusteella;

19. kiittää Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanteen ja Burman/Myanmarin ihmisoikeustilanteen erityisraportoijia jatkuneesta toiminnasta toimivaltansa puitteissa ja vaatii toimivaltuuksien voimassaolon jatkamista; pitää tervetulleina alustavia myönteisiä muutoksia Burman/Myanmarin viranomaisten suhtautumisessa yhteistyöhön erityistoimenpiteiden puitteissa ja toistaa vaatimuksensa, joka koskee kaikkien jäljellä olevien vankien vapauttamista sekä konkreettisiin toimiin ryhtymistä rankaisemattomuuden torjumiseksi Burmassa/Myanmarissa, mikä koskee erityisesti heimoalueilla tapahtuneita rikoksia ihmisyyttä vastaan;
20. toistaa varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle ja EU:n jäsenvaltioille osoittamansa kehotuksen valmistella EU:n vahvaa yhteistä kantaa, joka koskee Gazan konfliktin tiedonkeruumatkan seurantaan siten että, suositusten täytäntöönpanoa ja kaikkien kansanvälisen oikeuden rikkomisten seuraamuksia vaaditaan julkisesti riippumattomilla, puolueettomilla, läpinäkyvillä ja tehokkailla tutkimuksilla riippumatta siitä, ketä rikkomuksista syytetään; katsoo, että tehokasta Lähi-idän rauhanprosessia ei voi olla ilman tilintekovelvollisuutta ja oikeudenmukaisuutta;
21. ilmaisee tukensa sille, että äskettäin on nimitetty Norsunluurannikon ihmisoikeustilannetta tutkiva riippumattoman asiantuntija, jonka tehtävänä on seurata tutkimuskomission suositusten täytäntöönpanoa, ja odottaa mielenkiinnolla mainitun asiantuntijan kertomuksen käsittelyä 19. istunnossa;
22. korostaa tarvetta tukea edelleen pyrkimyksiä vahvistaa Sri Lankan vastuunkantoprosessia ja tukee edelleen YK:n tutkimuskomission asettamista tutkimaan kaikkia rikoksia Sri Lankaa koskevan YK:n pääsihteerin asiantuntijaryhmän suosituksen mukaisesti; pyytää, että Sri Lankan hallitus lähettää kutsun YK:n erityisraportoijalle, jonka tehtävänä on edistää ja suojella mielipiteenvapautta ja ilmaisuvapautta;
23. on huolestunut Kazakstanin heikkenevästä ihmisoikeustilanteesta; katsoo, että raportissa, jonka ylimmän syyttäjän virasto laati Länsi-Kazakstanissa sijaitsevien Zanaozenin ja Shetpen tapahtumista, ei käsitellä riittävästi Kazakstanin valtion joukkojen roolia niiden mielenosoitusten kovakätisessä lopettamisessa, joihin osallistuivat lakossa olleet öljy-yhtiöiden työntekijät ja heidän tukijansa 16.–18. joulukuuta 2011 ja joissa kuoli ainakin 17 ihmistä; on järkyttynyt tätä seuranneista oppositiopuolueiden johtohenkilöiden, ihmisoikeuksien puolustajien ja toimittajien pidätyksistä; vaatii riippumatonta kansainvälistä tutkimusta näistä tapahtumista ja vaatii välittömästi vapauttamaan kaikki poliittiset vangit, mukaan lukien öljy-yhtiöiden työntekijöiden asianajajan Natalia Sokolowan; painottaa, että Kazakstanin ihmisoikeustilanteesta on keskusteltava seuraavassa YK:n ihmisoikeusneuvoston istunnossa;
24. kiittää YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun toimia Kongon demokraattisen tasavallan ihmisoikeustilanteen parantamiseksi ja korostaa tarvetta nimittää uusi riippumaton asiantuntija, joka seuraa Kongon demokraattisen tasavallan ihmisoikeustilannetta ja neuvottelee viranomaisten kanssa kansainvälisten ihmisoikeusmekanismien suositusten

täytäntöönpanosta;

25. pyytää, että EU:n valtuuskunta ja EU:n jäsenvaltiot pyrkivät siihen, että ihmisoikeuskomissio antaa päätöslauselman Eritrean tilanteesta maan valitettavasta ja huonontuvasta tilanteesta, joka johtuu ilmaisunvapauden ja uskonnon, uskon ja omantunnon vapauden puuttumisesta;
26. pitää myönteisenä Afganistanin ihmisoikeustilannetta koskevaa YK:n ihmisoikeusvaltuutetun kertomusta, joka perustuu ihmisoikeusvaltuutetun viraston toimintaan YK:n siviilikriisinhallintaoperaation puitteissa; kehottaa EU:n jäsenvaltioita tukemaan mainittua kertomusta julkisesti ja osallistumaan mainittua kertomusta koskevaan keskusteluun, jotta voidaan tukea kertomuksen suosituksia, jotka koskevat oikeusvaltion vahvistamista, rankaisemattomuuden torjumista, naisten oikeuksia ja Afganistanin ihmisoikeuskomission toimintaa; kannattaa erityisraportoinnin nimittämistä tutkimaan Afganistanin ihmisoikeustilannetta;
27. toteaa, että suojeluvastuun hyväksyminen on edennyt hyvin YK:n turvallisuusneuvoston, YK:n yleiskokouksen ja YK:n ihmisoikeusneuvoston käsittelyssä; korostaa, että suojeluvastuu on kattava käsite, joka ei rajoitu sotilaalliseen väliintuloon; panee merkille, että esiin on nousemassa myös uusi tulkinta (suojeluun liittyvä vastuu), jota Libyan kriisin seurauksena kannattavat ensisijaisesti jotkut BRICS-maat, erityisesti Brasilia; Kehottaa käymään jatkokeskusteluja siitä, kuinka Yhdistyneiden kansakuntien elimet ja erityisesti turvallisuusneuvosto voisivat mahdollisesti hyödyntää mainittua käsitettä, jotta voidaan varmistaa yhteistyön tehostaminen jäsenvaltioiden välisten kriisien yhteydessä; korostaa erityisesti Kansainvälisen rikostuomioistuimen ja etenkin sen syyttäjänviraston ehkäisevää roolia ja sen merkitystä, että YK:n turvallisuusneuvosto siirtää tietyt tapaukset Kansainväliselle rikostuomioistuimelle;
28. korostaa kansainvälisen yhteistyön tarvetta Kiinan ihmisoikeustilanteen seurannassa ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti mainittuun seurantaan, koska ihmisoikeuksia koskeva EU:n ja Kiinan vuoropuhelu ei ole johtanut merkittäviin ja konkreettisiin tuloksiin;
29. toistaa kantanaan, että ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapaus, mukaan luettuna oikeus vaihtaa uskontoa ja luopua uskonnosta, on perusluonteinen ihmisoikeus; antaa tunnustuksen uskonnonvapauden ja uskonvapauden erityisraportoinnin toimille ja pitää valitettavana sitä, että mainitut oikeudet on kielletty monilta ihmisiltä ja yhteisöiltä; pahoittelee, että uskonnonvapautta ja ilmaisunvapautta rikotaan jatkuvasti historiallisella Tiibetin alueella ja sen seurauksena yhä kasvava joukko tiibetiläisiä on viime aikoina tehnyt polttoitsemurhan äärimmäisenä protestina oikeuksiensa ja vapauksiensa loukkaamiselle;
30. tuomitsee Japanin oikeusministeriö äskettäisen lausunnon, jonka mukaan kuolemanrangaistus saatetaan palauttaa voimaan Japanissa; pitää myönteisenä sitä, että Mongolia teki 5. tammikuuta 2012 kuolemanrangaistuksen lakkauttamista koskevan päätöksen sen jälkeen, kun kuolemanrangaistus oli lakkautettu väliaikaisesti tammikuussa 2010, ja kehottaa YK:n ihmisoikeusvaltuutettua ja YK:n yleiskokousta jatkamaan työtään, jonka tavoitteena on kuolemanrangaistuksen väliaikainen kieltäminen ja lopullinen lakkauttaminen koko maailmassa;

31. pitää myönteisenä, että Guatemalan parlamentti on ratifioinut Rooman perussäännön;
32. pitää myönteisenä YK:n tasa-arvoyksikön (UN Women) työtä, joka oletettavasti edistää Beijingin perussäännön täytäntöönpanoa ja sen puolustamista, seksuaalisuutta ja lisääntymistä koskevat oikeudet mukaan luettuina, sekä naisten roolia rauhan ja turvallisuuden edistämisessä koskevan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanoa, koska kaikki edellä mainitut tavoitteet ovat EU:n kannalta ratkaisevan tärkeitä tavoitteita;

Yleinen määräaikaisarviointi

33. pitää myönteisenä sen vahvistamista, että YK:n ihmisoikeusneuvoston yleisessä määräaikaisarvioinnissa olisi keskityttävä muun muassa ensimmäisen jakson aikana hyväksytyjen suositusten täytäntöönpanoon, mutta korostaa, että suosituksia, joita arvioinnin kohteena oleva valtio ei ole hyväksynyt, ei pitäisi sulkea prosessin ulkopuolelle; kehottaa yleiseen määräaikaisarviointiin osallistuvia valtioita keskittymään kolmansien maiden arvioinnissa erityisesti siihen, miten viimeksi mainitut noudattavat ja panevat täytäntöön YK:n sopimuselinten suositukset ja erityistoimenpiteet, koska mainitut asiantuntijapohjaiset toimet edellyttävät merkittävää poliittista tukea;
34. kehottaa EU:n jäsenvaltioita antamaan teknistä apua määräaikaisarviointien suositusten täytäntöönpanoon ihmisoikeusneuvostoa voitaisiin vahvistaa rakenteiden perustamisesta tehtyä sopimuspakettia ja arviointiprosessin tulosta koskevien sitoumusten mukaisesti, korostaa määräaikaisten arviointien täytäntöönpanon rahoitusavun ja teknisen avun vapaaehtoisen rahaston merkitystä hyödyllisenä välineenä mainitussa yhteydessä ja kehottaa muita jäsenvaltioita noudattamaan Ison-Britannian ja Saksan antamaa esimerkkiä rahaston avustamiseksi;
35. katsoo, että EU:n olisi pyrittävä tehostamaan määräaikaisen arviointiprosessin merkitystä sisällyttämällä kahdenvälistä ja monenvälistä vuoropuhelua koskevat suositukset YK:n jäsenvaltioiden kanssa käytävään vuoropuheluun;
36. pitää myönteisenä kansallisten ihmisoikeusinstituutioiden roolin tehostamista Pariisin periaatteiden mukaisesti, koska ensiksi mainitut voivat puuttua asioihin välittömästi se jälkeen, kun arvioinnin kohteena oleva jäsenvaltiota koskeva päätös on tehty täysistunnossa määräaikaisen arviointiprosessin perusteella; toistaa tukevansa ihmisoikeusjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan ja asiantuntijoiden enenevää osallistumista määräaikaiseen arviointiprosessiin;
37. pitää myönteisenä, että YK:n ihmisoikeusneuvoston yleisessä määräaikaisarvioinnissa voidaan antaa vapaaehtoinen keskivälin kertomus hyväksytyjen suositusten seurannasta, ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita toimimaan johtavana esimerkkinä;

Erityismenettelyt

38. vahvistaa, että erityismenettelyt muodostavat YK:n ihmisoikeusjärjestelmän ytimen ja että YK:n ihmisoikeusneuvoston uskottavuus ja tehokkuus perustuvat menettelyjen täydelliseen täytäntöönpanoon ja ihmisoikeusneuvoston täydelliseen yhteistyöhön

mandaattien haltijoiden kanssa;

39. pitää myönteisenä, että YK:n ihmisoikeusneuvoston arviointiprosessi on vahvistanut mandaattien haltijoiden koskemattomuuden ja riippumattomuuden menettelyjen perusominaisuuksina;
40. pitää myönteisinä toimia, joihin YK:n ihmisoikeusneuvoston arvioinnin perusteella on ryhdytty valintaprosessin ja mandaattien haltijoiden nimittämisen avoimuuden lisäämiseksi; pitää myönteisenä myös sitä, että Pariisin periaatteita noudattavat kansalliset ihmisoikeusjärjestöt ovat johtavassa roolissa mainitussa valintaprosessissa;
41. pitää valitettavana sitä, että erityismenettelyihin sisältyvää varhaisvaroitusjärjestelmää ei vahvistettu entisestään mekanismilla, jonka puitteissa edellä mainitut järjestöt voisivat automaattisesti käynnistää tilanteen käsittelyn YK:n ihmisoikeusneuvostossa; pitää valitettavana sitä, että käytössä ei ole mitään mekanismeja, joka koskisi erityismenettelyjä koskevien suositusten täytäntöönpanon seurantaan;

EU:n osallistuminen

42. pitää myönteisenä ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen (EIDHR) varojen ilmoitettua lisäämistä ja korostaa, että mainittuja lisämäärärahoja olisi käytettävä myös YK:n ihmisoikeusneuvoston tukemisen tehostamiseen; pitää myönteisinä rahoitusosuutta, joka on välitetty YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen kautta vuodesta 2007 lähtien; odottaa viimeaikaisten uusien haasteiden laajuus perusteella, että komissio saattaisi olla halukas korottamaan vuosittaista rahoitusosuuttaan;
43. vahvistaa vahvan tukensa EU:n aktiiviselle osallistumiselle YK:n ihmisoikeusneuvoston työhön, mikä tarkoittaa päätöslauselmien tukemista, lausuntojen antamista sekä osallistumista vuorovaikutteisiin vuoropuheluihin ja keskusteluihin;
44. toistaa EU:lla ja sen jäsenvaltioille osoittamansa kehotuksen varmistaa ihmisoikeuksien täydellinen kunnioittaminen sisäisissä toimissaan, jotta EU ja sen jäsenvaltiot voivat välttää kaksinaismoraalia ja lisätä sisäisten ja ulkoisten toimiensa yhdenmukaisuutta ja kansainvälisellä näytämöllä; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa Baroness Ahstonia puuttumaan EU:ssa toimivien yritysten osallistumista ihmisoikeusrikkomuksiin EU:n ulkopuolella ja panemaan täytäntöön mainittuja yrityksiä koskevan seuraamusjärjestelmän tai vähintään pitämään kirjaa mainituista tapauksista ja varmistamaan, että mainitut yritykset eivät saa mitään EU:n tukea, EU:n ulkosuhdehallinnon antama apu mukaan luettuna;
45. korostaa jälleen kerran EU:n vahvan yhteisen kannan muodostamisen ensisijaisen tärkeää merkitystä, jotta EU voi hyödyntää itsensä ja jäsenvaltioidensa yhteistä painoarvoa; panee tässä yhteydessä merkille neuvoston ihmisoikeustyöryhmän (COHOM) kapasiteetin kehittämisen ja pyrkimykset tunnistaa tärkeimmät ensisijaiset tavoitteet sekä pyrkimykset selventää työnjakoa, mikä auttaa kehittämään alueiden välistä ulottuvuutta ja kaikkien maltillisten valtioiden välistä yhteistyötä ja vaikuttamista, Geneven ja New Yorkin toimipaikat mukaan luettuina; pitää myönteisenä neuvoston ihmisoikeustyöryhmän toimintaa Brysselissä ja ehdotusta, jonka mukaan sen pitäisi järjestää yhteinen kokous Genevessä toimiva nimisoikeustyöryhmän kanssa;

tukee pyrkimyksiä esittäjä "yksi sanoma moniäänisesti", mutta pitää valitettavana sitä, että yhteisen kannan tavoittelu johtaa liian monessa tapauksessa pienimmän yhteisen nimittäjän hyväksymiseen erityisesti neuvoston päätelmissä, ja vaatii rohkeampaa ja kunnianhimoisempaa toimintaa; kehottaa tässä yhteydessä ulkosuhdehallintoa ja erityisesti Genevessä ja New Yorkissa toimivia EU:n valtuuskuntia parantamaan toimiansa yhtenäisyyttä oikea-aikaisten ja sisältöä koskevien neuvottelujen avulla, ja parantamaan EU:n toimien näkyvyyttä EU:n uskottavuuden tehostamiseksi;

46. pitää myönteisenä varapuheenjohtajan / korkean edustajan sitoutumista kehittämään vuosittainen menettely, joka koskee ensisijaisten tavoitteiden määrittämistä ihmisoikeuksia koskevissa tapaamisissa Genevessä ja New Yorkissa, ja korostaa varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja humanitaarisesta avusta ja pelastuspalveluasioista vastaavan komissaarin läheisen yhteistyön tarvetta, koska heidän ihmisoikeuksiin liittyvät toimivaltuutensa ovat vahvasti toisiinsa liittyviä;
47. pitää myönteisenä sitä, että YK:n yleiskokous hyväksyi päätöslauselman 65/276 EU:n osallistumisesta YK:n työhön, ja pitää sitä vaatimattomana alkuna suuremmille ponnisteluille, joilla pyritään parantamaan unionin asemaa järjestössä; katsoo, että tästä lähtien EU:n on pidettävä kiinni oikeuksiensa soveltamista ja noudattaa kunnianhimoista strategiaa asemansa tehostamiseksi YK:n puitteissa;
48. pitää myönteisenä EU:n ja sen jäsenvaltioiden rakentavaa roolia YK:n ihmisoikeusneuvoston toiminnan arvioinnissa, ja että EU:n on puolustettava YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston riippumattomuutta ja kannatettava erityismenettelyjä ja maakohtaisia toimeksiantoja; muistuttaa tarpeesta varmistaa riittävä rahoitus YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston alueellisten toimipisteiden auki pitämiseksi;
49. korostaa, että EU:n toimintakykyä on parannettava kiireellisesti, mukaan luettuna vahvojen liittoutumien muodostaminen tärkeiden alueellisten toimijoiden kanssa ja kaikkien maltillisten maiden kanssa, sekä mekanismilla, jonka avulla varapuheenjohtaja / korkea edustaja voi vaikuttaa kolmansiin maihin;
50. pitää erityisen myönteisenä korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan Euroopan parlamentille 13. joulukuuta 2011 antamaa lausuntoa, joka koski Euroopan parlamentin pitkäaikaista pyyntöä ihmisoikeuksia käsittelevän EU:n erikoisedustajan toimen perustamiseksi; painottaa, että näiden erityisedustajien tulisi olla asiantuntijoita, joilla on todistetusti kokemusta ihmisoikeuksien alalta; vaatii, että mainitut nimitykset olisi pantava täytäntöön mahdollisimman nopeasti ja että riittävien resurssien takaamisella olisi varmistettava toimien täyttäminen;
51. valtuuttaa valtuuskuntansa YK:n ihmisoikeusneuvoston 19. istunnossa tuomaan esille tässä päätöslauselmassa ilmaistut huolenaiheet; kehottaa valtuuskuntaa raportoimaan vierailustaan ihmisoikeuksien alivaliokunnalle; pitää välttämättömänä sen käytännön jatkamista, jonka mukaisesti Euroopan parlamentti lähettää valtuuskunnan asianomaisiin YK:n ihmisoikeusneuvoston istuntoihin ja YK:n yleiskokoukseen;

o

o o

52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle komission varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:n pääsihteerille, YK:n 66. yleiskokouksen puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusneuvoston puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä ulkoasiainvaliokunnan perustamalle EU:n ja YK:n väliselle työryhmälle.